

at et privat Selskab skulde tilbyde sig at overtage deres Anlæg, men vilde have anlagt Banerne af Hensyn til Communicationen uden at see hen til, hvorvidt de kunde betale sig. Jeg skal ikke nu nærmere undersøge, om denne min Anskuelse er rigtig, men jeg kan dog ikke troe Andet; end at vi nu vilde have havt langt flere Baner i Landet, end vi have, hvis Jernbaner ikke i det Hele havde betalt sig temmeligt godt. At Regjeringen er gaaet ind paa, at garantere enkelte af vore Jernbaner har væsentligt bidraget til deres Udførelse.

Da jeg har Ordet, skal jeg endnu benytte det til at imødegaae et Par Bemærkninger, som igaar faldt fra det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Prieger), sjøndt heller ikke han i Dieblicket er tilstede. Han hittede, at det, der væsentligt gjorde, at han ikke kunde gaae ind paa, at Staten overtog de heromhandlede Baners Drift, var, at Regjeringen ikke havde taget Initiativet dertil. Det forekommer mig imidlertid efter de Uttringer, der ere fremkomne fra den høitærede Indenrigsminister, at dette ikke kan være nogen Grund for Thinget til ikke at gaae ind derpaa. Regjeringen har kun ikke taget Initiativet dertil, fordi den har meent, at Rigsdagen ikke vilde gaae ind derpaa; hvis der derimod fra Rigsdagens Side skulde vise sig Tilbøjelighed dertil, saa er der al Grund til at troe, at der ikke fra Regjeringens Side vilde reise sig nogen synderlig Modstand imod, at Staten overtog de paagjældende Baners Drift. Da de fleste andre af den ærede Landsthingsmands Uttringer iøvrigt allerede ere imødegaaede af det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn, skal jeg endnu kun berøre en Uttring af ham. 3det han nemlig anstillede en Sammenligning mellem det reisende Publicum og det Publicum, der ikke reiser, udtalte han, at det var Regjeringens Pligt ligesaa vel at sørge for det Publicum, der ikke reiser, og at det ikke kunde gaae an, at man i alle Maader kun sørgede for det reisende Publicum og lod det ikke reisende Publicum betale, samt at han ogsaa i Betragtning heraf havde megen Betænkelighed ved at lade Staten overtage de omhandlede Baners Drift. Jeg negter ikke, at det har forundret mig at høre dette fremsat her i Thinget af en Mand, der er i Besiddelse af saa stor Skarpsindighed.

Det forekommer mig nemlig, at det ifferet sende Publicum ligesuldt vil komme til at bære det Tab, der er forbundet med disse Jernbaners Drift, enten det saa er Regjeringen eller et privat Selskab, der driver Banerne, saalænge det er givet, at Regjeringen garanterer Driften; thi det er jo da givet, at Regjeringen i alt Fald vil komme til at tilsthyde det Manglende, hvis Driften ikke betaler sig; hvis den betaler sig, behøves der derimod naturligviis intet Tilskud fra Regjeringens Side. Jeg kan saaledes ikke negte, at de to Grunde, som jeg her har imødegaaet, og som det ærede Medlem fremkom med, ikke synes mig rigtigt at holde Stik. Jeg skal naturligviis iøvrigt ligesaa lidt som de andre Talere, der have hittedet sig, stemme imod, at Lovforslaget gaaer over til 2den Behandling, idet ogsaa jeg erkjender, at det er en Sag, der fortjener en yderligere og omhyggelig Drøftelse.

Talsen: Jeg takker de forfjellige ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn, der have understøttet min Modstand mod dette Lovforslag, fordi jeg har følt, at der under Discussionen om denne Sag har skjult sig en Sigtelse for eller en Tro paa, at den Modstand, som jeg har reist mod Lovforslaget, hidrørte fra en jydsk Particularisme, eller, som det af en æret Landsthingsmand blev hittedet igaar, at Modstanden reiste sig fra et provinssielt Standpunkt. Jeg troer, at det, naar man vil tage denne Sag under nøie Overveelse, vil sees, at der har været fuld Jøie til at gjøre Sjyllands og Sjyens Interesser særligt gjældende under samme, just fordi det sjællandske Jernbaneselskab efter Lovudkastet vil blive stillet under ganske forfjellige Vilkaar med Hensyn til Driften af den sjenst-jydske Jernbanegruppe, sammenlignet med dem, hvorunder det er stillet med Hensyn til den sjællandske Jernbanegruppe, idet nemlig det Forhold, hvori det sjællandske Jernbaneselskab skal tage Deel i Driftsuddbyttet af disse forfjellige Linier, er meget forfjelligt. Man vil ved at eftersee Lovudkastets Indhold blive opmærksom paa, at den samme Contract, som nu bestaaer mellem det hidtilværende Driftselskab og Staten angaaende Fordelingen af Drifts-overfluddet, fremdeles skal blive bestaaende mellem